

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Janečkovou v hlavním líčení konaném dne 12. 6. 2019

takto:

Obžalovaný

P. M., narozený XXX v XXX, vedoucí výrobní linky a skladu, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

nejméně od poloviny února 2015 do 14. 7. 2016 jednak v domě č. XXX ve XXX, okres XXX, a jednak na různých místech v XXX, po dlouhodobě neurovnaném manželském vztahu poznamenaném jeho sklonem k požívání alkoholu a hazardním hrám a konflikty s J. M. i dětmi, pro které P. M. mladší opustil společnou domácnost,

1. v nočních hodinách přesně nezjištěného dne v polovině února 2015 poté, co se večer v podnapilém stavu vrátil do svého domu, kde si vzal uschované rodinné úspory ve výši 260 000 Kč a vložil je do kapsy svého kabátu se záměrem odejít do herny a použít je ke hře, a poté, co mu J. M. při jeho odchodu z domu z obav, že úspory promarní, tuto částku z kapsy kabátu vyjmula, zamkla se v koupelně a vyčkala až usne, probudil kolem 05.45 hodin J. M. a hlasitě se dožadoval částky 30 000 Kč s tím, že pokud mu peníze nedá, tak ji zabije, přičemž způsob jeho chování a projevu vzbudil v J. M. obavy, že je schopen hrozbu uskutečnit, takže mu ze strachu požadovanou částku vydala a on s penězi odjel pryč a utratil je,
2. dne 23. 4. 2015 poté, co mu J. M. sdělila, že pokud se nebude léčit, má v úmyslu se s ním z důvodu jeho sklonů k požívání alkoholických nápojů a hazardní hře rozvést, a poté, co zjistil, že si skutečně hledá samostatné bydlení, začal J. M. vulgárně nadávat, běhal po domě a

křičel, že ji zničí a že ji zabije, čímž v J. M. vzbudil obavy, že své výhrůžky realizuje, a proto se uschovala v horním patře domu a své jednání ukončil, až když uslyšel, že J. M. telefonuje s příbuznými, načež J. M. po příjezdu svého otce a syna z důvodu svých obav domácnost jen s doklady a nejn nutnějšími potřebami opustila a zůstala bydlet u svých rodičů,

3. po odchodu J. M. ze společné domácnosti tuto neustále osobně, e-mailem i telefonicky, a to i za využití cizích telefonních čísel, kontaktoval, kdy takto v době od 26. 4. 2015 do 21. 12. 2015 uskutečnil nejméně 428 telefonických kontaktů a v době od 23. 4. 2015 do 8. 7. 2016 jí zaslal nejméně 120 e-mailových zpráv, téměř každodenně ji sledoval při cestě do zaměstnání, opakovanými průjezdy kolem místa jejího zaměstnání i telefonickými kontakty kontroloval, zda je v zaměstnání, čekával na ni před zaměstnáním a nabízel jí odvoz, přičemž v rámci těchto kontaktů ji střídavě ujišťoval o své nápravě, dožadoval se jejího návratu či dalších setkání a střídavě ji i její příbuzné, přátele či jinak blízké osoby urážel, vulgárně jim nadával, osočoval je z trestné činnosti, dožadoval se přepsání společného rodinného domu na jeho osobu, stažení žádosti o rozvod či vydání úspor, přičemž před ní samotnou i před jejími příbuznými či přáteli hrozil tím, že ji i jejich děti zabije, kdy takto nejméně
 - a) přesně nezjištěného dne asi v měsíci červnu 2015 přesvědčil J. M., aby přijela posbírat ovoce v zahradě a dohodnout se na budoucnosti, načež když sdělila, že na rozvodu trvá a i přes jeho sliby, že se bude léčit, chtěla odejít, uchopil lopatu, postavil se proti ní a prohlašoval, že nikam neodejde, protože J. M. předstírala, že v domě zůstane, usedla do pergoly, a když lopatu odložil a sedl si vedle ní, využila vhodného okamžiku a z domu uprchla,
 - b) přesně nezjištěného dne v měsíci červnu 2015 poté, co se v průběhu návštěvy jejich dcery V. M. dozvěděl, že si J. M. pronajala jiný byt, začal křičet, jak si to J. M. představuje, hrozil, že ji zabije, že z V. M. udělá sirotka, že je mu jedno, že si půjde sednout, kdy s ohledem na blízký příbuzenský vztah si byl vědom toho, že V. M. o jeho výhrůžkách J. M. informuje, což tato také učinila,
 - c) přesně nezjištěného dne v měsíci červenci 2015 poté, co si J. M. za asistence svých příbuzných odstěhovala osobní věci, v průběhu návštěvy sestry J. M., L. V. a jejího manžela, uchopil do rukou sekyrku, zvedl ji a prohlásil, že J. M. a V. M., které označil vulgárním výrazem, zabije, že má sekerky nabroušené, a že když je nezabije on, tak si najme Ukrajince, kdy s ohledem na blízký příbuzenský vztah si byl vědom toho, že L. V. o jeho výhrůžkách J. M. informuje, což tato také učinila,
 - d) přesně nezjištěného dne v měsíci srpnu 2015 přišel do prodejny chovatelských potřeb na Zámeckém náměstí v Bruntále, kde pracuje přítelkyně J. M. S. V., a žádal ji, aby se za něj u J. M. přimluvila, a když tato odmítla, rozčílil se a křičel, že J. M. stejně zabije, kdy s ohledem na přátelský vztah si byl vědom toho, že S. V. o jeho výhrůžkách J. M. informuje, což tato také učinila,
 - e) přesně nezjištěného dne v letních měsících 2015 při náhodném setkání s L. V. prohlásil, že pokud se k němu J. M. nevrátí, tak si najme Ukrajince a nechá ji zabít, kdy s ohledem na blízký příbuzenský vztah si byl vědom toho, že L. V. o jeho výhrůžkách J. M. informuje, což tato také učinila,
 - f) dne 23. 11. 2015 prostřednictvím e-mailové zprávy J. M. sdělil, že v Olomouci, kde studuje jejich dcera V. M., veřejně vykřičí, jací jsou ona i její rodina šmejdi,
 - g) v měsíci prosinci 2015 poté, co si pod cizí identitou zjistil, kde se koná vánoční večírek zaměstnavatele J. M., se dostavil v doprovodu další osoby, která v J. M. vzbuzovala tísnivé pocity, do restaurace Afinity v Bruntále, kde setrval, dokud je servírka nevyzvala k odchodu, přičemž při odchodu se hlasitě dotazoval spolupracovníků J. M. zda ví, že sedí se zlodějkou a lhářkou,

- h) dne 1. 1. 2016 při náhodném setkání se spolupracovnicí J. M. G. J. prohlásil, že J. M. zabije, že raději půjde sedět, kdy s ohledem na blízký pracovní vztah si byl vědom toho, že G. J. o jeho výhrůžkách J. M. informuje, což tato také učinila,
- i) dne 3. 2. 2016 kolem 06.35 hodin u sportovní haly na ulici Zeyerova v Bruntále přistoupil k vozidlu, do kterého J. M. právě nasedala, hlasitě obviňoval J. M. z toho, že utrácí jeho peníze, požadoval vrácení peněz a přepis společného rodinného domu na jeho osobu a prohlašoval, že jeho požadavkům musí vyhovět se slovy „já ti říkám, já tě zabiju, jestli to neuděláš, máš ještě pár posledních dnů, příště až přijedu, budeš mrtvá“, přičemž jí bránil v uzavření dveří vozidla a odjezdu, a svého jednání zanechal po prosbách J. M.,
- j) přesně nezjištěného dne v měsíci červnu 2016 v ranních hodinách čekal na parkovišti u vozidla J. M., a když tato přišla, žádal, aby podepsala listinu, na níž bylo uvedeno, že ona sama stahuje žádost o rozvod, a když odmítla, nadával jí vulgárními výrazy a hrozil jí tím, že ještě uvidí,

přičemž dlouhodobost a intenzita jeho jednání v J. M. vyvolala stres a strach o život a zdraví její, jejich dětí i dalších příbuzných, takže v důsledku těchto obav z jeho osoby a z realizace jeho hrozeb se nechávala doprovázet příbuznými i kolegyněmi z práce, nezvedala v práci telefony, měnila vozidla, která užívala a nechávala se vozit i svým otcem, změnila soukromé telefonní číslo i e-mailovou adresu a změnila i místo svého bydliště, avšak on tyto změny zjistil a ve svém jednání pokračoval,

tedy

pod body 1., 3. a), 3. e), 3. i):

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal či opominul a v bodě 3. a) spáchal takový čin se zbraní,

pod bodem 3.:

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví jemu a jeho osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací i jinak kontaktoval a omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit důvodnou obavu o život nebo zdraví a o život a zdraví osob blízkých, přičemž čin spáchal se zbraní,

pod body 2., 3. b), 3. c), 3. d), 3. h):

jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a v bodě 3. c) čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

pod body 1., 3. a), 3. e), 3. i)

zločin vydírání dle § 175 odstavec 1, v bodě 3. a) i dle odstavce 2 písmeno c) trestního zákoníku,

pod bodem 3.:

přechin nebezpečné pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno a), b), c), d), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku,

pod body 2., 3. b), 3. c), 3. d), 3. h):

přechin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 a v bodě 3. c) i dle odstavce 2 písmeno c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků**.

Odůvodnění:

1. V dané věci již soud rozhoduje podruhé, když dřívější rozhodnutí bylo zrušeno usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 10. 2018, čj. 5 To 279/2018-413. Dle závazného pokynu se měl zdejší soud (ve stručnosti) znovu předvolat poškozenou J. M., podrobně ji vyslechnout k námitkám obžalovaného, k okolnostem výhrůžek a k následným kontaktům s obžalovaným i k majetkovému vypořádání a případně provést konfrontaci obžalovaného s poškozenou. Dále bylo zdejšímu soudu uloženo vyžádání rozvodového spisu, případně dohody o majetkovém vypořádání společného jmění manželů. Podrobně se měla poškozená vyjádřit zejména k bodu 3.a rozsudku a popsat, jakým způsobem obžalovaný proti ní použil lopatu. V neposlední řadě bylo nutné napravit chybu, která se stala při písemném vyhotovení výroku rozsudku, kdy nebyl v části právní kvalifikace uveden bod 2.
2. Pokud jde o doplněné dokazování, pak soud znovu a podrobně vyslechl poškozenou J. M., vyžádal si smlouvu o vypořádání majetkových vztahů manželů M. pro dobu po rozvodu. Nadto byli na žádost obžalovaného vyslechnuti svědci S. M. (nevlastní bratr), J. G., V. M. a J. Š.. Po provedení doplnění dokazování pak soud dospěl k závěru, že nedošlo k žádné změně důkazní situace, a proto bylo rozhodnuto stejně, jako v přechozím případě.
3. Obžalovaný P. M. popřel, že by se trestné činnosti dopustil. K bodu 1. obžalovaný uvedl, že se sice s manželkou hádali, ale až do 23. 4. nebyly jejich hádky nijak intenzivní. On se spíše urazil a nebavil se s ní. Je pravdou, že si vzal úspory, ale nijak jí potom nevyhrožoval ani po ní nic nechtěl. K dotazům obžalovaný dodal, že hazardní hry hrával již od roku 2006 nebo 2007. Když chodil hrávat, odnášel si z domu 10 až 20 tisíc Kč. Uváděná částka 260 000 Kč byla obžalovaného. Jeho manželka o ní nevěděla. Původně měl tuto částku v práci, ale v prosinci 2015 ji odnesl domů a ukázal ji manželce pro případ, že by se s ním něco stalo, tak aby je měla k dispozici. Peníze chtěl obžalovaný použít pro všechny členy rodiny. Domů je přinesl po jeho operaci, možná již v prosinci 2014. Manželka mu tyto peníze vzala, když si chtěl jít ještě zahrát. Obžalovaný vzal celou obálku s částkou 260 000 Kč, avšak vzít chtěl pouze 10 až 20 tisíc Kč. Pohádali se a on si pak šel lehnout. Popřel, že by si peníze vzala a nějak vyhrožoval. Není si vědom toho, že by u incidentu byl ještě někdo další. Manželka mu vzala peníze z kapsy kalhot a od té doby je neviděl. O tom, že měl předtím peníze v práci, nikdo nevěděl. Do té doby obžalovaný požíval alkohol příležitostně. Po operaci se to zvýšilo, ale vždy věděl, co dělá.
4. K bodu 2. obžalovaný uvedl, že se nehádal kvůli alkoholu, ale pro peníze. Obžalovaný nesouhlasil s tím, že jeho manželka chtěla zaplatit zálohu na drahou dovolenou. Kvůli penězům tehdy obžalovaný pil. K dotazům obžalovaný dodal, že jeho manželka zaplatila rodičům dovolenou v Turecku a oni měli jet s nimi. Obžalovanému se nelíbilo, že podporovala z jejich peněz svoji rodinu. V ten den ani obžalovaný nepil, ale nedokáže říct, zda byl střízlivý. Manželka se s ním chtěla rozvést kvůli jeho pití alkoholu a gamblingu. On s tím nesouhlasil a vadilo mu, že si hledá jiné bydlení. Po hádce odešla manželka nahoru. Pak přijel její otec a jejich syn. Manželka si vzala své věci a odjela s nimi pryč. Obžalovaný nesledoval, co si s sebou vzala, ale šlo o nějaké osobní věci. Telefonovat ji obžalovaný neslyšel.
5. K bodu 3. obžalovaný přiznal, že svoji manželku kontaktoval, a to někdy i nadbytečně. Snažil se udržet manželství. Většina kontaktů byla proto, že mu manželka zadržovala peníze a nechtěla platit faktury (třeba za telefon), nepředala mu pojistky na dům a snažila se jej uvrhnout do dluhové krize. V září 2015 jim skončila zástava na dům a mohli to jít odblokovat. Před zaměstnáním čekal na manželku jen jednou. Čekal ji u stromu, když mu nebrala telefony, a chtěl se jí zeptat, jak vyřeší odblokování papírů k domu. Ona se s ním nechtěla bavit a zavřela se v autě. Manželka mu řekla, že jí vadí, když ji kontaktuje. Nepřála si to. Pokud mu odpovídala, tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

pouze věcně. Nechtěla se s ním udobřit. Obžalovaný v tom přesto pokračoval. Snažil se o kontakt v běžných věcech – třeba jí předal ovoce ze zahrady (položil je na její auto, když byla u své sestry). Nesnažil se ji zkontaktovat přes její kolegy a přátele. Není si vědom toho, že by jí přes tyto osoby nějak vyhrožoval ublížením či zabitím. Přiznal rozčilení, když se manželka nechtěla dělit o finanční částku. S L., sestrou manželky, se nebavil již dlouho před rozchodem.

3a – popřel, že by J. M. vyhrožoval s lopatou. Zpochybnil, že se skutek stal, když poškozená neumí určit přesné datum. Koncem června u nich ještě není nic zralého. Na návštěvu ji pozval až 19. 7. a určitě se jí snažil pohostit, nevyhrožoval jí a byl střízlivý.

3b – uvedl, že se o novém bytě manželky nedozvěděl od jejich dcery. Zjistil to tak, že otevřel dopis, který jí přišel od ČEZu. Před dcerou se nerozčiloval, o matce se spolu vůbec nebavili.

3c – obžalovaný popřel, že by komunikoval s L. V.. Určitě v létě nenastala žádná situace, kdy by si jeho žena odvážela věci za přítomnosti své sestry. Věci si stěhovala již v dubnu a při té příležitosti k ničemu nedošlo. Odpoledne se pak V. vrátili a chvíli poseděli. Obžalovaný neví, proč. Obžalovaný jim ukazoval na papíře sepsané věci, které si jeho žena odnesla. Rozčilený nebyl a nijak se o své ženě nevyjadřoval. Odmítá jak Ukrajince, tak i použití sekyrky. Sekyrky měl v zahradním domku. Setkání neskončilo vyhroceně, V. normálně odešli.

3d – popřel, že by v prodejně vůbec byl. Někdy v červenci žádal svoji ženu, aby přivezla krmivo pro psa. Ona mu však odpověděla, že si je má objednat přes internet. V chovatelských potřebách proto vůbec nebyl. S. V. zná a nemá ji moc rád. Vůbec se s ní nepotkal a nic s ní ohledně ženy neřešil.

3e – také popřel. Od 10. června L. V. potkal až v únoru 2016 v Kauflandu. Byla s manželem. Obžalovaný k nim neměl žádné připomínky a Ukrajinci nevyhrožoval.

3f – přiznal, že předmětný e-mail své dceři poslal. Bylo to proto, že mu manželka již v dubnu slíbila, že na něj přepíše dům. Příčinou této zprávy byl tedy majetek.

3g – přiznal, že v uvedené restauraci byl se svým známým O. H., který byl v minulosti odsouzen za trestný čin (zastřelil svou ženu). Obžalovaný se s ním přátelil ještě předtím, než to udělal. Každý to o něm věděl, i jeho manželka. V uvedený den šli spolu na večeři. Obžalovaný věděl, že tam bude i jeho manželka. „Někdo“ totiž předem do restaurace telefonoval, aby si takový večírek ověřil. Sedli si od nich asi 6 nebo 8 metrů a dělila je ještě předělovací sádrokartonová příčka. Na svoji manželku ani neviděl. Po nějaké době odešli a není si vědom, že by je někdo vykazoval pryč. Obžalovaný měl něco popito a měl i připomínky na adresu paní M.. Jejím kolegům řekl, jestli vědí, že sedí se zlodějkou a lhářkou. Manželka mu osobně neřekla, že si jeho přítomnost nepřejde. S O. H. se v té době obžalovaný setkával poměrně často.

3h – dne 1. 1. 2016 odjel obžalovaný z domu kolem desáté ke svým rodičům a pak ke kamarádovi, u něhož byl minimálně do půlnoci. G. J. zná, ale toho dne ji vůbec nepotkal a vůbec se s ní nebavil.

3i – připustil, že se s J. M. na uvedeném místě potkal. Řešili hlavně majetek a smlouvu o pojistkách. Chtěl, aby s ním šla na stavební pojišťovnu zrušit zástavu, aby na sebe mohl napsat pojistku. Hrozila mu dluhová krize. Popřel, že by paní M. něčím vyhrožoval, ani jí nebránil v odjezdu. Není si vědom, že by držel její dveře od auta.

3j – stejně jako v předchozím bodě čekal na paní M., tentokrát před její prací – na parkovišti u ordinace. Opět po ní chtěl nějaké papíry ohledně majetku. Určitě po ní nechtěl, aby stáhla žádost o rozvod. Rozvod s ní chtěl řešit, ale bylo to jen elektronicky.

6. Svědkyně J. M. soudu sdělila, že problémy s obžalovaným začaly ještě před žalovaným obdobím. Většinou to souviselo s jeho pitím. Když pil, hádali se a on odcházel v noci z domu a vracel se ráno. Pil doma i mimo domov. Několik větších incidentů spolu měli již v roce 2014. Obžalovaný

se nejčastěji opíjel v pátek a o víkendu. Sliboval, že přestane, ale nevydržel déle, než 14 dní. Například na Masopust nejprve vůbec nechtěl jít. Pak za nimi přišel, brzy se opil a slovně napadl pana starostu. Byl schopen napadat i jiné lidi, než svědkyni. Kamarádi se jej snažili krotit, s jedním se málem popral, a pak ho odvedli domů. Když byl obžalovaný opilý, dělal často ostudu a urážel okolí. Svědkyně se s ním v tomto stavu nehádala, snažila se jej pouze zpacifikovat. Měla v té době zdravotní problémy a do práce chodila nevyspaná. Když potom vykládala obžalovanému, co zase dělal, tak si to ani nepamatoval. Začal se hroutit a plakal. Dokonce souhlasil s léčením. Svědkyně jej odvezla do Opavy, protože v té době vyhrožoval sebevraždou. Snažila se mu pomoci. Na příjmu je však nepřijali, protože měl obžalovaný zbytkový alkohol. Domluvili nástup následující den, ale obžalovaný se tam již nedostavil. Pak sháněla svědkyně pro obžalovaného ambulantiho lékaře, u něhož obžalovaný vydržel asi měsíc. Poté v červnu 2014 odešel na pivo s tím, že pivo může. Druhý den ráno jim volali známí od syna, že obžalovaný leží opilý u pošty v Bruntále. Svědkyně jej pak odvezla k jeho rodičům.

7. K bodu 1. svědkyně M. uvedla, že obžalovaný byl na operaci ramene a ona poté šla na operaci páteře. V březnu pak musela do lázní. V té době obžalovaný hodně pil. V sobotu ráno odešel a vrátil se večer. Na ulici na něj čekal taxík. Obžalovaný pro něco odešel nahoru, pak měl ruce v kapsách a říkal, že si jde zakouřit. Byl divný. Svědkyně mu sáhla do kapsy, kde měl obálku s 260 000 Kč. Svědkyně se s obálkou zavřela v koupelně a odvolala taxík. Pokud jde o samotnou částku, byly to obžalovaným uspořené peníze, z nichž chtěli dělat kuchyň. Svědkyně z koupelny vyšla, až se uklidnil a ležel v obýváku. Peníze pak dala dětem, aby je schovaly. Pak šla dolů uvařit obžalovanému kávu. Ten byl naštvaný, nechtěl se s ní bavit a o půl osmé večer usnul. Protože byl hodně opilý, schovala před ním i ovladače od auta. Ráno ji obžalovaný probudil a chtěl po ní 30 000 Kč. Křičel po ní, že ji zabije, pokud mu je nedá. Svědkyně z něj měla strach již z předchozí doby, a proto mu uvedenou částku dala. Obžalovaný neuváděl, na co peníze potřebuje. Peníze mu předávala z neděle na pondělí a není si jistá, jestli v té době ještě byly doma děti. Že ji zabije, říkával obžalovaný již dřív, ale nyní to bylo jiné. Měl divný pohled. Napadlo ji, že asi někomu dluží peníze, které v herně prohrál.
8. K bodu 2. svědkyně M. uvedla, že se vrátila z lázní 1. 4. 2015. S ohledem na to, jak se obžalovaný choval v době, kdy byla v lázních, chtěla po něm, aby se šel léčit (s hospitalizací), nebo se rozvedou. Obžalovaný nevěřil, že by od něj odešla. Řval na ni, aby táhla i s dětmi třeba do garsonky. Svědkyně si domluvila nástup v práci na 13. 4. 2015 a začala si shánět nové bydlení. V době, kdy byla v lázních, se obžalovaný znovu opil, kradl v restauraci a byla další ostuda. Pak jí volal do lázní a vyhrožoval sebevraždou. V dubnu jejich vztah vygradoval tím, že jí kamarádka poslala na mejl nabídku nového bydlení. Obžalovaný jí zřejmě kontroloval mejly, protože na to reagoval telefonátem její přítelkyni, že už dělá i realitní makléřku. Večer pak na ni doma řval, aby táhla. Jejich hádka skončila o penězích, které mu nechtěla svědkyně dát, aby je prohrál. Svědkyně se v té chvíli obžalovaného bála, neboť běhal po domě, říkal, že ji zabije a rachotil šuplíky v kuchyni, kde mají nože. Svědkyně se jej opravdu bála. Snažila se ho uklidnit a mezitím vyběhla do patra domu. Obžalovaný nebyl moc opilý, mohl vypít maximálně 2 piva. Jeho stavy byly ale nevyzpytatelné. Svědkyně před ním utekla do pokoje jejich dcery. Obžalovaný za ní přišel a křičel na ni. V té chvíli jí zazvonil telefon, v důsledku čehož se jednání obžalovaného změnilo. Do 5 minut pak pro ni přijel otec s jejich synem. Svědkyně byla v pyžamu a stihla si vzít pouze doklady, kosmetiku a oblečení na ráno do práce. Ve chvíli, kdy odjížděla z domu, měnil obžalovaný zámek na dveřích. Syn byl obžalovaným z jejich domácnosti vykázán již několik dní předtím (kolem 13. dubna). Měl konflikt s obžalovaným, který nechtěl dát svědkyni klíče od auta, a chtěl, aby chodila po operaci páteře pěšky. Obžalovaný syna z domu vykázal se slovy, že ho zabije, pokud jej ještě v domě uvidí.
9. K bodu 3. svědkyně M. uvedla, že po jejím odchodu z domova ji obžalovaný střídavě prosil, aby se vrátila, že se bude léčit a střídavě ji sděloval, že ji zničí. Svědkyně mu nevěřila, že se léčí. Neměla už sílu s ním pokračovat. Obžalovaný ji sledoval ráno, když jezdila do práce, a stával za

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

rohem, i když jela z práce. Kolem jejího domu projížděl i několikrát denně a kontroloval, jestli je doma. Od auta měli klíče oba dva a jednoho dne auto zmizelo z parkoviště. Nějakou dobu byla bez auta. Pak jí nabídli auto známí, či jezdila v autě od rodičů. V době, kdy chování obžalovaného gradovalo, bydlela přes týden u rodičů a o víkendech s dětmi. Bála se obžalovaného, který jí vyhrožoval, že ji zničí a pošle na ni Ukrajince. Pořád po ní chtěl peníze a vyhrožoval, že se s ní nerozvede, že ji radši zabije. Pak jí řekl, že se rozvede, ale musí na něj přepsat celý dům. Svědkyně několikrát obžalovanému řekla, že jí vadí, že na ni odněkud pořád vyskakuje. Jeho chování skončilo až ve chvíli, kdy to oznámila na policii a on byl předvolán k výslechu (v létě 2016). Teprve od té doby přestaly být jeho sms tak intenzivní a přestal jí vyhrožovat. Sleduje ji ale pořád. Vyjádřila se i k jednotlivým bodům:

3a - Někdy koncem června nebo v červenci 2015 hrál její syn ve Starém Městě fotbal a sestra L. ji přemluvila, aby se přijela také podívat. Bylo to období 14 dnů, kdy se s ní chtěl obžalovaný stále domluvit. Sešli se na zahradě, kde si svědkyně sbírala nějaké malé jahody. Jejich rozhovor byl zpočátku klidný. Sedli si spolu do pergoly a obžalovaný chtěl vědět, co bude dál. Když slyšel o rozvodu, rozčlil se, že jí nic nedá a chtěl po ní vrátit peníze. Svědkyně mu oponovala, že žije děti, platí hypotéku a on zůstal bydlet v jejich novém domě. Svědkyně se zvedla, že odejde. V té chvíli stál obžalovaný naproti ní a držel lopatu, se kterou se napřáhl a držel ji plechovou částí nahoře. Svědkyně se jej snažila uklidnit. Měla ruce před sebou, couvala a chtěla, aby si sedli a on odhodil tu lopatu. Pomalu se pak posouvala po lavici a asi po 5 minutách se jí podařilo utéct. Oběhla dům z druhé strany. Před domem jí z ruky vypadly klíče, které nechala ležet, protože obžalovaný utíkal za ní. Obžalovaný za ní doběhl až k autu, kde je viděla paní J.. Svědkyně potom nastartovala zcela rozklepaná a obžalovaný jí ještě krátce bránil i v odjezdu, když si klekl před auto. K dotazům svědkyně uvedla, že si obžalovaný vždy nechával opřené nářadí, které běžně používal, blízko pergoly, u zdi garáže. Lopatu použil proto, aby jí zabránil v odchodu ze zahrady.

Na pokyn krajského soudu byla poškozená k tomuto bodu vyslechnuta znovu, kdy uvedla že jí není příjemné se k této vzpomínce vůbec vracet. Chtěla by na to zapomenout. Přesto uvedla, že nejprve na zahradě sbírala jahody a obžalovaný byl v klidu. Pak si sedli do pergoly a obžalovaný se jí ptal, jak to s nimi bude. Ona mu oznámila, že podala žádost o rozvod, protože to už dál nezvládá. Po tomto oznámení se chování obžalovaného otočilo. Začal vyskakovat, že je nikdo nerozvede, že on svědkyni zničí, protože je zlodějka a chce ho okrást. Svědkyně se ho snažila uklidnit a řekla mu, že se asi nedomluví, tak že odejde. V té chvíli obžalovaný vyskočil a chytil jej nějaký amok. Stoupl si naproti ní, vzal lopatu, kterou tam měl opřenu a řekl jí, že neodejde, dokud se nedomluví. Svědkyně dala před sebe ruce a začala jej uklidňovat. Přesto, že obžalovaný stále opakoval svoje předchozí slova, ona jej uklidňovala, že se domluví, ale musí odhodit lopatu, protože takto se jednat nedá. Mluvila na něj tak dlouho, až obžalovaný lopatu odhodil přes skalku. Protože podobných situací bylo nespočet, věděla svědkyně, jak má obžalovaného uklidnit. Po odhození lopaty si společně sedli zpět do pergoly. Svědkyně se jej bála, a proto mu nedovolila, aby si sedl vedle ní, ale naproti. Byla hodně nervózní a opravdu se ho bála. Pak se pomalu posouvala na kraj, až vyběhl a druhou stranou oběhla dům. Pokud jde o lopatu, tak tu obžalovaný nejprve držel nad hlavou a pak ji proti ní napřáhl. Bála se, že ji tou lopatou „majzne“. Pokud by tu lopatu neměl, tak by od něj odešla hned, protože tam již zůstat nechtěla. Za dané situace ale odejít nemohla. Netroufla si. Obžalovaný od ní stál asi na 1 metr. Byla po dvou operacích páteře a nebyla schopna mu utéct. Nebyla si jistá, jestli by obžalovaný nebyl rychlejší, pokud by mu v té situaci utekla. Navíc držel v ruce tu lopatu a přitom měl ten svůj výraz a vyvalené oči. Opravdu se ho v té chvíli bála. Navíc dodala, že si zjistila, že Memoriál P. Š. byl 4. 7. 2015. Na jiném fotbale tehdy nebyla. Na zahradu pro jahody ji pozval obžalovaný. Chtěl, aby si přišla pro ovoce a chtěl se domluvit. Svědkyně se radila se svojí sestrou a rozhodla se za ním jít, protože i přes předchozí excesy jí nikdy neublížil. Při jejím odchodu z domu sice vyhrožoval zabitím a byl nepřítel, ale myslela si, že v dané době se již nemusí bát, že by jí nějak ublížil. Podle svědkyně obžalovaný lopatu použil proto, aby ji zastrašil, což se mu podařilo. Chtěl ji

donutit tímto způsobem k tomu, aby zůstala a přijala jeho podmínky. Tento jednotlivý incident nešla hned oznámit na policii. Uváděla na policii všechny případy až ve chvíli, kdy podávala trestní oznámení, protože už byla z jeho chování zoufalá. Dřív to nehlásila proto, že obžalovaného brala jako člověka, který pije a má své incidenty. Chtěla od něj mít klid. Poslední takovou vyhrocenou situací byl incident u sportovní haly, kdy ji nechtěl nechat odjet. Po této události se svědkyně zhroutila, nevěděla, jak má situaci s obžalovaným dál řešit. Obžalovaný neútočil jen na ni, ale i na její známé a kolegyně. Musela kvůli němu chodit i na přestupkovou komisi. Proto se nechala přesvědčit a podala na něj nakonec trestní oznámení.

3b – Někdy v létě po incidentu s lopatou pozval obžalovaný dceru V. i s jejím přítelem. Svědkyně pak od dcery zjistila, že o ní obžalovaný nemluvil hezky a chtěl po dceři, aby matku přemluvila k návratu. Když se od dcery dozvěděl, že si matka pronajala byt tak „otočil“ a vzkazoval jí, že ji zabije a z dětí udělá sirotky, že je mu to už jedno. Dcera z toho neměla dobrý pocit a další návštěvy už nebyly.

3c – Obžalovaný psal její sestře L. a jejímu manželovi, že budou grilovat. Pak se tam ale něco stalo, proč s ním její sestra již skončila. Její sestra se snažila dělat chvíli zprostředkovatele mezi obžalovaným a svědkyní. V době ještě před skutkem „3a“ domluvila setkání u Kata, které skončilo ostudou. Pak po ní chtěl obžalovaný něco koupit na grilování, tak mu to dovezla. Svědkyni po této návštěvě sestra řekla, aby si na něj dávala pozor, protože měl nachystané sekery a mluvil o tom, že zabije J. M. i jejich dceru V.. Pokud jde o stěhování věci v té době z domu, pak si stěhovala pouze jejich dcera postel do jejího nového bytu v Olomouci. K tomu svědkyně při druhém výslechu dodala, že to bylo někdy před incidentem v bodě 3a. K žádnému incidentu přitom nedošlo.

3d – S. V. je dobrá kamarádka svědkyně M.. Někdy v létě 2015 jí volala, že za ní do práce přišel obžalovaný a chtěl, aby svědkyni domluvila a všechno neničila. Když mu paní V. řekla, že se do toho nebude plést, začal být vzteklý a křičel, že M. stejně zabije. Pak práskl dveřmi a odešel. Kamarádka jí pak volala, aby si dávala pozor.

3e – konkrétní situaci, kdy se měl potkat obžalovaný s její sestrou L. v létě 2015 si svědkyně nevybavila. Potkávali se náhodně v Lidlu nebo na ulici. O Ukrajincích říkal její sestře opakovaně.

3f – obžalovaný napsal svědkyni mejl, že pojedou do Olomouce a vykřičí na náměstí, jací jsou (manželka a děti) šmejdi, zloději a darebáci. Mejlů a sms zpráv v tomto znění bylo několik. Svědkyně si tyto právy už blokovala ve zvláštní složce a nechtěla je ani číst. Dceři pouze řekla, aby byla opatrná. Obžalovaný se pak objevil u dcery v práci, ale ona se s ním nechtěla bavit.

3g – v prosinci 2015 měla svědkyně vánoční večírek, na který jej pozvala její paní doktorka. Do stejné restaurace chodí již několik let a servírka je tam už zná. Od servírky zjistili, že již odpoledne jim volal nějaký „dealer“ a dotazoval se, zda tam mají večírek. Zdálo se jí to divné, a proto je o telefonátu informovala. Asi za dvě hodiny tam přišel obžalovaný v doprovodu pana H.. Svědkyně o něm ví, že zastřelil svoji manželku, a neměla z jeho přítomnosti dobrý pocit. Napadlo ji, že obžalovaný tímto opět něco manifestuje. Obžalovaný se svým známým si sedli za zástěnu vedle a obžalovaný na ně nakukoval. Kolem desáté večer obžalovaný zaplatil a při odchodu se zeptal, jestli vědí, že sedí se zlodějkou a lhářkou. Pan H. do toho nijak nezasahoval. Nejspíš ani nevěděl, proč tam měl přijít.

3h – Paní J. svědkyni volala nebo psala, že potkala obžalovaného. Upozornila ji, aby byla opatrná, protože se obžalovaný opil, má své nálady a říkal, že ji zabije a půjde si za to sednout. Paní J. se s obžalovaným potkala náhodně. Zprávu jí předala na Nový rok.

3i – Po incidentu u sportovní haly si svědkyně řekla, že to takto dál nejde. Byla již ze všeho vyčerpaná a měla strach. Platila si byt, v němž bývala pouze o víkendu s dětmi. Mezitím se stále s taškami stěhovala k rodičům. Obžalovaný stál ráno na parkovišti, když šla do práce. Přišel za ní k autu a nejprve řešil stavební spoření a děti, protože domů jim přišly výpisy a obžalovaný zjistil,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

že svědkyně dětem poslala na účty nějaké peníze. Křičel na ni, že peníze utrácí. Pak po ní chtěl přepsat dům. Svědkyně mu nechtěla vyhovět. Obžalovaný jí na to řekl, aby si to rozmyslela, protože příště až přijde, mohla by být mrtvá – že jí radši zabije. Svědkyně si sedla do auta a on držel její dveře a chvíli jí bránil v odjezdu (možná až 5 minut).

3j – pokud jde o poslední bod, tak u sebe měl obžalovaný nějaké papíry a chtěl, aby mu je podepsala. Nebyla si jistá, jestli šlo o zrušení návrhu na rozvod nebo opět něco k domu. Svědkyně mu řekla, že žádost o rozvod stahovat nebude. Obžalovaný jí řekl něco v tom smyslu, aby se rozmyslela, aby toho nelitovala.

10. Dále k bodu 3. svědkyně M. uvedla, že si musela měnit telefonní číslo a na e-mailech si měnila hesla. Sehnala si nový podnájem u hlavní silnice a nikde nechodila sama, pouze s doprovodem. Zhoršil se jí její zdravotní stav – měla poruchy spánku a jiné problémy, které musela konzultovat i s psychologkou. Přála by si, aby jí již obžalovaný nekontaktoval. Hodně se to zlepšilo již po jeho prvním výslechu v této věci. Navíc došlo prostřednictvím jejich obhájců i k dohodě ohledně jejich majetku.
11. U hlavního líčení dne 18. 2. 2019 svědkyně doplnila svoji výpověď, když uvedla, že v mezidobí došlo mezi ní a obžalovaným k majetkovému vyrovnání. Svědkyně souhlasila toliko s částkou 750 000 Kč, neboť jí nešlo o polovinu majetku, ale o částku, za kterou by si mohla koupit pro sebe byt. Z majetku měla zájem pouze o klavír pro dceru. Obžalovaný však v den, kdy byli na jeho stěhování domluveni, zakázal vstup do domu jiným osobám, než jí a řekl jí, že pokud to zvládne sama, tak jí dovolí klavír odstěhovat. Do dnešního dne jí tak klavír nevydal. Pak jí donutil před svědky podepsat papír, že jsou vyrovnáni. Nevydal jí ani její knihy, které byly ve smlouvě uvedeny. V podstatě obžalovanému zůstal veškerý majetek. Klavírem ublížil hlavně dceři, a zřejmě záměrně. K dohodě mezi nimi došlo a dne 8. 4. 2017 si měla převzít věci. Pokud jde o jiná setkání, než uvedená ve skutkové větě, pak ona sama se s ním nikdy setkat nechtěla. Po opakovaných slibech a prošení ze strany obžalovaného, což bylo v roce 2015 velmi intenzivní, se párkrát nechala „ukecat“. Celý život se mu totiž snažila pomoci. Protože mu však nevěřila, na schůzku nechodila po první, ale několikrát žádosti a na schůzky nechodila sama. Svědkyně se totiž obžalovaného bála a nevěřila mu. I u hlavního líčení uvedla, že se jí stále chce zvracet, když jej vidí. Celá se třese a nemůže se na něj ani podívat. V té době navíc mívala poruchy spánku, brala léky a chodila k psychologce. Měla určité zdravotní problémy s příznaky autoimunitního onemocnění. Přítomnost obžalovaného jí zkrátka dělala zle a ona od něj potřebovala mít klid. Přesto několikrát svolila v zájmu domluvy ke schůzce, protože není konfliktní a snažila se situaci spíše urovnat. Přesto si po jejím odchodu z domu nepamatuje na žádnou schůzku, která by byla nekonfliktní. Schůzky U Kata byla přítomna její sestra s manželem, ta nebyla vůbec v klidu. Schůzka 4. 7. 2015 (bod 3a) – na tuto schůzku šla jen proto, že ji k tomu přesvědčila sestra a obžalovaný jí v té době již asi 14 dní neobtěžoval. Do tohoto data se chtěl obžalovaný scházet, protože se nechtěl rozvádět. Od 4. 7. 2015 s ní chtěl již jen řešit majetek, přičemž jeho postoj byl takový, že mu měla nechat veškerý majetek a „táhnout do garsonky se zmetkama“, jak nazýval vlastní děti. Vyhrožoval jí, že pokud neustoupí a nepodepíše jeho listiny, pak ji obžalovaný zničí, zatočí s ní a ona se bude divit. U majetkového vyrovnání se nechala zastupovat obhájkyní, protože na jednání s obžalovaným neměla sílu a nevěřila mu. K podpisu dohody došlo dne 28. 3. 2017 a ona ji podepsala, i když částka 750 000 Kč zdaleka neodpovídá polovině jejich majetku. Odhad na nemovitost se vůbec nedělal. I s hotovostí, kterou si nechala (230 000 Kč z obálky – bod 1), tak dostala téměř 1 milion korun. Obžalovaný přitom prohlašoval, že dům pod 6 milionů neprodá. Podle ní má dům reálnou hodnotu asi 3,5 až 4 miliony Kč.
12. Svědkyně dále uvedla, že poprvé policii kontaktovala, když po odchodu z domu obžalovaný vyměnil na domě zámky a ona se nemohla dostat pro své věci, zejména oblečení své a dětí. Obžalovaný jim to odmítal vydat. Pomoc s vyjednáváním jí odmítla i rodina obžalovaného. Domluvili se, že se znovu pokusí obžalovaného přesvědčit v sobotu, a pokud to nepůjde, že zavolá na tísňovou linku. Nakonec ji musela přivolat a odvážela si věci za asistence policie. Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

Obžalovaný byl v té chvíli doma zabarikádovaný, opilý a přes okno s ní mluvil úplně nesmysly. Přítomna tomu byla její sestra s manželem. Na základě této akce pak jí psal obžalovaný sms, že nemá chodit uklízet k němu domů, ale do práce. Svědkyni bylo obžalovaného líto, ale nikdy mu do domu uklízet nepřišla. Domluveno bylo, že si může chodit pro psa, ale byla tam asi jen dvakrát. Pak s tím musela přestat, protože to dále nešlo. Obžalovaný byl kvartální pijan, a proto míval světlé chvíle a ona věřila tomu, že by se v těchto chvílích mohli rozumně domluvit. Dokázala dopředu vyvodit, zda bude pro ni setkání s obžalovaným nebezpečné. Pokud s ním souhlasila, bylo všechno v pořádku. Nesměla mít akorát jiný názor. To jí potom vulgárně urážel, vyhrožoval jí, že na ni pošle Ukrajince a že ji zabije, protože je mu to jedno. Období, kdy jí sledoval a posílal zprávy, byly nárazové. Nebylo to soustavně. V žalovaném období býval i 14 denní pauzy, kdy jí dal klid.

13. Po větší část výpovědi na svědkyni bylo zřetelně vidět, že je ve stresu, několikrát se i rozbředla a v závěru jí byla poskytnuta voda a bylo dovoleno, aby seděla, neboť se jí udělalo špatně. Po opakovaných útocích ze strany obžalovaného, že svědkyně lže a nemá žádné důkazy, svědkyně uvedla, že jí v roce 2016 přišel e-mail od nějakého pana Š., a to osobního rázu (nevěří tomu, že se obžalovaný dostal na šiknou plochu a ona že má přehodnotit situaci a dát mu ještě šanci). Poté zjistila, že se jedná o ředitele ve firmě, kde pracuje obžalovaný. Napsala mu tudíž na adresu, kterou našla na internetu. Pan Š. jí odepsal, že celý e-mail je podvrh a on takový dopis nepsal.
14. Svědkyně L. V. soudu sdělila, že poté, co její sestra odešla od obžalovaného, bylo nějaké vyhrožování a sledování. Ona sama bydlela kousek od sestry a viděla jezdit obžalovaného kolem. Jednou dokonce na ně čekal, když vyšly z domu. Sestra z něj měla strach. Po jejich rozchodu se svědkyně chvíli cítila jako prostředník. K bodu 3c. uvedla, že jednou byla i na návštěvě u obžalovaného a od té doby z něj má také velký strach. Pozvána byla i se svým manželem. Obžalovaný jim nabídl kafe a alkohol. Před obžalovaným stála láhev whisky a za ním stály 2 sekerky. Obžalovaný jim ukazoval papír s tím, co do manželství přinesl a chtěl, aby mu to paní V. dosvědčila. Pak ho něco rozčílilo a říkal, že ty kurvy zabije (manželku a dceru). Přitom vstal a vzal do ruky sekyrku. Svědkyně dostala strach, protože měl nepřítelný výraz. Manžel jí pak pokynul, aby odešli. Stalo se to v letním období. Na vánoce jim pak obžalovaný poslal sms, aby se zalkli kostí z kapra. Při incidentu se sekyrkou její sestra nebyla. Obžalovaný tehdy řekl svědkyni, že si na manželku najme Ukrajince a že ji zabije. Po této události pozval obžalovaný paní M., aby si přišla posbírat ovoce. Svědkyně tam s ní jít nechtěla a čekala na ni na fotbalovém hřišti. Zdálo se jí, že je tam její sestra dlouho, ale telefon jí nezvedala. Pak za ní sestra přišla úplně vyklepaná a říkala, že na ni obžalovaný vytáhl lopatu a nechtěl ji nechat odjet. K bodu 3e. svědkyně uvedla, že incidentů bylo moc. Vždy, když se s obžalovaným potkali, říkal, že chce, aby se J. domů vrátila za každou cenu. Vždy dodal, že ji stejně zabije. Časově si jednotlivé události již svědkyně přesně nepamatuje. O sekyrkách i dalších událostech svědkyně svoji sestru informovala, protože o ni měla strach. Chtěla po ní, aby se mu vyhýbala. Sestra z toho byla dost vystresovaná. Parkovala pak u jejich domu a manžel svědkyně ji doprovázel domů. Když si její sestra stěhovala z domu za asistence policie své osobní věci, tak jí pomáhala balit oblečení. Psychicky na tom byly špatně i jejich děti.
15. Svědkyně S. V. soudu k bodu 3d. sdělila, že k ní do práce přišel obžalovaný v srpnu s tím, že chtěl granule. Pak řekl, že nemá peníze a odešel (v té době byli v prodejně i jiní zákazníci). Za chvíli (když zákazníci odešli) se však vrátil a požadoval, aby se přimluvila u paní M., aby s ním zůstala. Chtěl, aby jí svědkyně domluvila. Toto svědkyně odmítla a obžalovaný na to reagoval tak, že paní M. stejně zabije a práskl dveřmi. Svědkyně dostala strach a hned to telefonovala paní M.. Svědkyně znala oba dva spoustu let a věděla, jaká byla v létě 2015 u nich situace. V době, kdy byla paní M. v lázních, věděla o tom, že přemýšlí o rozvodu. Paní M. ji požádala, jestli by jí nenašla bydlení. Svědkyně jí proto potom poslala jednu realitní nabídku. Následně jí přišla sms zpráva od obžalovaného, že bude brzy v balíku, když dělá i do realitní kanceláře. Svědkyni to přišlo divné, a

proto volala paní M.. Té se však nemohla dovolat. Zalarmovala proto jejího syna, který pro ni večer odjel a toho večera se paní M. od obžalovaného odstěhovala (bod 2).

16. Svědkyně G. J. soudu sdělila, že M. zná asi od roku 2008. Navštěvovali se a tykali si. Problémy v jejich vztahu nastali v souvislosti s pitím obžalovaného. Když se obžalovaný napil, býval rýpavý a urážel jiné. K bodu 3a. uvedla, že v době, kdy byl na hřišti fotbalový memoriál, věšela na zahradě prádlo a slyšela od M. řev. Šla se podívat k brance, co se děje, a viděla vyběhnout paní M. a vzápětí za ní běžel obžalovaný, který upadl. Pak vstal a šel k autu paní M., která pak odjela. Předchozí křik patřil obžalovanému M., ale nebylo mu rozumět. Když se později ptala paní M., co se stalo, zjistila, že jí obžalovaný vyhrožoval a vzal si k tomu lopatu. Od domu M. svědkyně bydlí asi 60 až 80 metrů. Mezi nimi je prázdný pozemek a vidí na sebe. V době, kdy slyšela rvát pana obžalovaného, nebyla v okolí puštěna žádná sekačka na trávu. Hlas obžalovaného svědkyně bezpečně poznala.
17. K bodu 3h. svědkyně J. uvedla, že se s obžalovaným potkala na ulici, když venčila psa. Obžalovaný jí popřál do nového roku a vzápětí jí sdělil, že paní M. nedožije do 4. ledna, že ji radši zabije, než aby se s ní rozvedl. Svědkyně se s ním takto nechtěla bavit. Pak měla strach a napsala paní M. zprávu nebo jí volala, aby si dávala na něj pozor. Chování obžalovaného jí nepřišlo normální.
18. Svědek P. M., syn obžalovaného, soudu sdělil, že od roku 2015 bydlel na kolejích v Ostravě. Vrcholem pro něj byla situace, kdy se o víkendu vrátil domů a obžalovaný vzal jeho matce při hádce klíče od auta, takže nemohla odjet do práce. Svědek tehdy „vypěnil“ a měl s obžalovaným konflikt. Pokud by matka nezasáhla, skončilo by to fyzickým útokem. Svědek se potom musel odstěhovat z domu. Už asi před třemi lety se obžalovaný se svědkem pohádal kvůli školním výsledkům a pak se s ním asi 2 roky nebavil. Svědek je flegmatik, ale při zmíněném konfliktu v roce 2015 se obžalovaný choval hrubě k jeho matce a jednal pod vlivem alkoholu. Svědek slyšel jejich hádku ve svém pokoji a šel se matky zastat. Potom na sebe s obžalovaným v afektu řvali, až vydal matce klíče. Svědek potom odjel do Ostravy a dodnes se do domu kvůli obžalovanému nevrátil. Obžalovaný mu vyhrožoval, že jej zabije, pokud se domů vrátí. Bylo to jiné, než když mu to několikrát předtím řekl v rámci „debaty“. Podle svědka byl spouštěčem „stavů“ obžalovaného určitě alkohol. Obžalovaný býval pod vlivem alkoholu agresivnější. Někdy si jen mlel něco pro sebe, jindy byl agresivní ke svému okolí. Když se z domu odstěhovali, telefonoval pod vlivem alkoholu babičce, matce i jejím známým a vyhrožoval. Po odstěhování z domu svědek občas bydlel i s matkou, a to v Bruntále naproti Lidlu. Jednou byl svědkem toho, že jeho matku ráno při cestě do práce i odpoledne pronásledovalo auto, v němž bezpečně poznal obžalovaného. Obžalovaný mu také psal e-maily, které nechápal. Byly to nadávky, které mu oplácel. Do jejich domu se svědek po vystěhování vrátil jen jednou, a to za policejní asistence, když si stěhovali věci. Jinak mu obžalovaný do domu zakázal chodit. Doposud se na tom nic nezměnilo. Chování obžalovaného mu vždycky vadilo. Obžalovaný nemá žádnou sebereflexi. Z 95 % může za rozpad rodiny, svaluje na ně vinu a deptá psychicky svědkovu matku. Dokud ještě žili společně, byla jeho matka spíše ošetřovatelkou obžalovaného, která se snažila dát všechno do pořádku.
19. Svědek P. M. si vzpomněl i na další případy nestandardního chování obžalovaného. V jednom případě se obžalovaný vrátil opilý z hřiště a řval po jeho matce velmi vulgárně. Svědek to slyšel ve svém pokoji. Šel proto za nimi do koupelny a s obžalovaným se trochu požduchal. Vadilo mu chování obžalovaného k jeho matce. Bylo mu tehdy 17 nebo 18 let. Matka se stále snažila situaci řešit. Dokonce jednou byl obžalovaný i na léčení. Svědek tomu sice nerozumí, ale podle jeho názoru se obžalovaný vlivem alkoholu psychicky změnil. Dále byl svědek při nějaké hádce o peníze (bod 1). Obžalovaný si chtěl vzít tehdy obálku s penězi, kde byly našetřené peníze na novou kuchyň, a chtěl je vzít na ruletu či jít hrát automaty. Byl při tom „ve svém deliriu“. Svědek peníze převzal od matky a dal je sestře. Neví, kolik bylo v obálce peněz. Obžalovaný vyčítal matce malichernosti (například nákupy za 300 Kč) a pak si vzal tisíce a šel hrát ruletu. Obžalovaný v té době chodil hrát ruletu, kde ho vídali kamarádi svědka. Pod vlivem alkoholu Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

dělal obžalovaný rodině i ostudu, cizí lidé si na něj chodili stěžovat. Obžalovaný pil alkohol různě, někdy i v týdnu. Míval i pauzy. Nejdlejší pauzu (asi měsíc a půl) měl v souvislosti s léčením. Když byla matka v lázních, měl obžalovaný „kocovinové“ období, nebyval moc doma a pak navštívil matku v lázních a měl potřebu se omlouvat. Pokud jde o zaměstnání obžalovaného, tak svědek ani vlastně neví, co ve své kanceláři dělá. Obžalovaný má velmi dobrý vztah se svým zaměstnavatelem. Svědek si je 100% jistý, že občas viděl obžalovaného jít (i jet) do práce pod vlivem alkoholu. Jednou se dokonce pod vlivem alkoholu naboural, ale svedl to na „osobu blízkou“. Svědek nikdy nebyl přítomen žádnému fyzickému útoku obžalovaného, byl pouze svědkem toho, když obžalovaný jeho matce hrubě nadával a vyhrožoval jí zabitím. Bylo to vícekrát. Výhrůžky se vyhroutily poté, co odešli z domu. Obžalovaný poté zaslal e-maily matce, že ji zabije, popřípadě po ní chtěl peníze, jinak že ji zabije. Matka se obžalovaného bála. Strach mívala hlavně v době, kdy za ní neustále jezdil do práce a kolem její práce. Z toho byla jeho matka úplně vyřízená.

20. Svědkyně V. M., dcera obžalovaného, soudu sdělila, že v dětství mívala s otcem hezký vztah. Problémy nastaly, když začala mít vlastní názory. V jejich asi 12 či 13 letech ji obžalovaný i půl roku ani nepozdravil a nebavil se s ní, protože mu nechtěla omýt hrozny, když byl opilý. Dokonce ji za to i zbil. V době žalované bydlela již svědkyně v Olomouci, byla dospělá. Domů jezdila jen na víkendy. Když byla matka v lázních, tak ani domů jezdit nechtěla, protože předchozích 6 až 9 měsíců nikdy neviděla obžalovaného střízlivého. Chování obžalovaného pod vlivem alkoholu bylo různé. Vzpomněla na jednu událost, kdy se vrátili od sousedů po táboráku a obžalovaný začal dělat scény, chtěl vzít klíče a odjet ještě někam pokračovat. Matka tomu chtěla zabránit a klíče od auta mu vzala. Obžalovaný pak šel třeba na hřiště a někdy pokračoval v pití v Bruntále. Jednou jí psal kamarád zprávu, že viděl jejího otce opilého u pošty v Bruntále. Bylo 9 hodin ráno. Pak ho šly s matkou hledat a odvezly jej k matce obžalovaného. Svědkyně se v té chvíli za obžalovaného strašně styděla. Víkendové hádky u nich byly na denním pořádku. Matka většinou obžalovanému vyčítala pití alkoholu a snažila se mu pomoci. Pak rezignovala. Jednotlivé případy dnes již svědkyni splývají. Hodně nepříjemné bylo, když museli odejít z domu (bod 2). Mamka utíkala v noci, musel pro ni přijet její otec, protože se bála, že jí obžalovaný něco udělá. Nemohli se potom do domu dostat pro své věci, protože je obžalovaný nechtěl do domu pustit. Museli se pak stěhovat pod dohledem policie. Svědkyně se snažila o to, aby se všechno vyřešilo v klidu. Asi dvakrát nebo třikrát se potom do domu vrátila v doprovodu svého přítele. Po konfliktu s obžalovaným však do domu přestala jezdit i ona. Obžalovaný je tehdy přesvědčoval, že právě pije svoje poslední pivo. Svědkyně se potom zmínila, že si její matka pronajala byt. Obžalovaný se v té chvíli dostal do nějakého transu a začal na ni křičet, proč něco takového dopustila a že její matku zabije, udělá z ní sirotka a klidně si za to půjde sednout. V té chvíli se svědkyně bála, že by mohl obžalovaný své výhrůžky splnit. Věřila tomu, že by mohl matce ublížit (bod 3b). Kdykoli byla v té době někde s matkou, obžalovaný se tam objevoval. Vždy čekával před domem a objížděl dům dokola. Pokud jde o spory o majetek, tak svědkyně ani nevěděla, že měli doma trezor. Obžalovaný z něj jednou v opilosti vytáhl obálku a chtěl jít hrát ruletu. V obálce bylo kolem 200 000 Kč. Přesněji se v tomto smyslu vyjádřila na policii. Matka obžalovanému obálku vzala a předala ji svědkyni a jejímu bratrovi, aby ji odnesli. Obžalovaný byl kvůli tomu rozčilený (bod 1). Svědkyně uvedla, že vůči ní obžalovaný agresivní nebyl a ani jí ničím nevyhrožoval. Ví však o případech, kdy vyhrožoval cizím lidem. Ještě do nedávné doby vyhrožoval rodičům její matky (tchánům). Vyhrožoval taky zaměstnavateli její matky – XXX – na niž chtěl poslat inspekci na kontrolu. Vyhrožoval Z. protože půjčili její matce auto. Také na jejich podnikání chtěl poslat kontrolu. Svědkyně také ví o situaci, kdy měl obžalovaný jít se sekyrkou na její tetu L. V.. U této události však svědkyně nebyla (bod 3c).

21. K dotazům svědkyně V. M. uvedla, že matka obžalovaného (babička svědkyně) o jeho problémech věděla dlouho, ale když jí tehdy přivedli obžalovaného opilého, dělala překvapenou. Při incidentu s obálkou se obžalovaný dožadoval peněz a vyhrožoval její matce zabitím. Pokud

jde o sledování matky, tak jednou byla u toho, když na matku obžalovaný ráno čekal před domem a dožadoval se, aby k němu nastoupila do auta, že ji odveze do práce. Matka se jí svěřovala, že ji sleduje, i když není svědkyně doma. Všimli si toho i jejich známí. Pokud jde o pití, tak obžalovaný s tím jednou přestal, když mu matka říkala, že už to dál nevydrží. Abstinovat ale zvládl jen asi měsíc. K bodu 3f svědkyně uvedla, že obžalovaný v e-mailu psal, že přijede do Olomouce a všem oznámí, jací jsou zloději. Chtěl jí udělat ostudu. Obžalovaný věděl, kde v Olomouci bydlí. Svědkyně se v té chvíli cítila tak, že přišla o domov a ještě za to má být nepochopitelně trestána. Svědkyni tento e-mail stresoval. Dokonce si blokovala příchozí poštu od obžalovaného a zablokovala si jej i na telefonu. Tímto opatřením již nemá obžalovaný šanci posílat jí jakékoli výhrůžky.

22. Svědkyně A. Z. soudu sdělila, že o problémech v rodině M. nic netušila, dokud se jí paní M. nesvěřila, že obžalovaný pije a hraje automaty – toto však svědkyně věděla, protože vlastnila XXX. Vůči její osobě nebyl obžalovaný nikdy agresivní. Jednou jí poslal sms zprávu, že by si s ní chtěl popovídat o problému s J.. Svědkyně na tuto zprávu nijak nereagovala. Paní M. se jí svěřovala, že jí obžalovaný po odchodu z domu tzv. nedával pokoj. Svědkyně jí půjčila jejich starší auto, když byla paní M. po operaci a nemohla chodit. Paní M. však ani nechtěla chodit pěšky po Bruntále, když obžalovaný neustále jezdil po městě a vyvolával v ní stres. Paní M. jí také ukazovala e-maily a sms zprávy, v nichž jí obžalovaný nadával a vyhrožoval. Měla o paní M. potom strach, protože člověk nikdy neví. Paní M. si potom dokonce změnila číslo mobilního telefonu, aby jí nechodily od obžalovaného zprávy a neobtěžovaly ji. Svědkyně dále uvedla, že v XXX nebývá večer. Občas zde však obžalovaného viděla. Obžalovaný se k ní choval slušně, i když byl opilý. Po incidentu se ztracenou peněženkou jej však servírky odmítaly obsluhovat. Obžalovaný v opilosti servírkám nadával a vyhrožoval jim, že je nechá vyhodit. Svědkyně také věděla o vyhrocené situaci v souvislosti se stěhováním paní M. z domu. Psala jí ten večer sms zprávy a paní M. jí přestala odpovídat. Svědkyně měla strach, jestli se něco nestalo, a proto poslala k ní domů syna. Ten ji společně s dědou z domu odvezl (bod 2). Ráno svědkyně zjistila, že paní M. z domu utekla jen v tom, co měla. Neměla žádné náhradní oblečení. Nejdříve bydlela chvíli u rodičů a pak se odstěhovala do podnájmu. Zpočátku paní M. před obžalovaným své nové bydlení tajila. Setkání s ním vyvolávalo v paní M. velký stres. Svědkyně měla o paní M. strach, když se dozvěděla, že jí obžalovaný vzkázal, že ji nechá žít do 9. ledna. Měla strach o život. Svědkyně na policii uvedla, že je obžalovaný „nevyzpytatelný“. Podle ní je ve strážlivém stavu hodný, ale v opilosti se změní. Ona sama byla vystrašená z toho, co četla v některých zprávách od obžalovaného. Paní M. bývala rozrušená, a dokonce ji viděla i brečet.
23. Svědek P. V. soudu sdělil, že problémy v soužití obžalovaného nijak neřešil. Potom, co se J. M. odstěhovala, zjistil, že měli problémy ohledně alkoholu obžalovaného. Svědek o tom nic nevěděl, protože se posledních 10 let nenavštěvovali. Pak jednou jel s manželkou kolem jejich domu a zastavili se u obžalovaného (bod 3c). Seděli na zahradě v pergole a obžalovaný vypisoval nějaký dopis. Před sebou měl zbytek láhve Metaxy. Svědek si šel hrát se psem a jeho žena seděla s obžalovaným a něco řešili. Pak za ním najednou manželka přišla a chtěla odejít pryč. Důvod mu řekla až pak. Je pravdou, že si svědek všiml, že měl obžalovaný na zahradě o zeď opřené dvě sekery. Rozhovor mezi obžalovaným a jeho ženou však neslyšel. Manželka pak byla z rozhovoru špatná. Obžalovaný měl říct, že „ty kurvy Maďarský zabije“. Myslel tím svoji ženu. Stalo se to v létě, asi před třemi roky. Od té doby u obžalovaného nebyli, protože se jeho žena bála. O požívání alkoholu obžalovaným slyšel svědek i od cizích lidí. Měl údajně problémy v hospodě v Bruntále, zaslechl o krádeži peněženky. Pokud se o něm mluvilo, souviselo to s alkoholem. Ještě před událostí se sekyrkami spolu s obžalovaným grilovali. Obžalovaný po nich chtěl, aby šli koupit kuřecí křidélka a pak jim vyčetl, že mu je dluží.
24. Z vysvětlení svědkyně H. K. soud zjistil, že jako kolegyně paní J. M. registrovala od podzimu 2015 četné telefonáty obžalovaného do jejich ordinace. Dožadoval se kontaktu s paní M.. Telefonáty bývaly okolo sedmé hodiny ráno. Také se stávalo, že obžalovaný po práci na paní M.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

čekal před ordinací. Svědkyně sama jej takto viděla dvakrát – jednou na parkovišti a jednou přímo před hlavními dveřmi. Obžalovaný přitom něco hlasitě paní M. říkal. Svědkyně z toho neměla příjemný pocit. Obžalovaný v ní vyvolával obavu, že by mohl paní M. i ublížit. V únoru 2016 pak přiběhla paní M. ráno do šatny. Byla vystrašená a říkala, že na ni obžalovaný čekal u zadního parkoviště a ona se před ním uzamkla v autě. Při pohledu z okna svědkyně viděla, jak obžalovaný z parkoviště odjíždí. Jindy, když ji paní M. vezla ráno do práce, si zase všimla, že obžalovaný již u nemocnice stál. V jiném případě projížděl naproti nim. Svědkyně z toho získala pocit, že obžalovaný paní M. sleduje.

25. K bodu 3g. svědkyně K. uvedla, že měli dne 22. 12. 2015 v restauraci Afinity vánoční večírek a byli tam všichni z práce. Večer asi kolem deváté hodiny jim přišla servírka říct, že volal nějaký dealer a sháněl K.. Bylo jasné, že se o dealera nejedná, neboť tito večer nevolají. Po nějaké době do restaurace přišel obžalovaný s nějakým kamarádem. Při pobytu v restauraci pak celou dobu paní M. sledoval a při odchodu jim řekl, že se diví, že sedí u stolu se zlodějkou.
26. Z vysvětlení svědkyně L. K. soud zjistil, že obžalovaný po dobu celého roku, co se od něj paní M. odstěhovala, opakovaně volal do jejich ordinace. Pokud telefon nezvedla paní M., tak mlčel a čekal, až bude telefon zavěšen. Většinou volal mezi sedmou a osmou hodinou ráno. Volal ale i v průběhu dne a později večer. Telefonní čísla, z kterých volal, často měnil. Pokud jeho hovor nepřijali, nechal telefon zvonit i 5 minut. Často jim blokoval jejich linku a nemohli se tak k nim dovolat pacienti. Svědkyně také několikrát viděla obžalovaného přímo z okna ordinace, jak i několikrát denně objížděl kolem. Svědkyně nikdy nebyla přímo u žádných výhrůžek. Před třetí osobou se obžalovaný choval k paní M. slušně, nebo utekl. Ohledně vánočního večírku (bod 3g) svědkyně uvedla, že ji nejprve servírka upozornila, že volal nějaký zástupce firmy a ptal se, jestli tam mají večírek. Asi za hodinu tam přišel obžalovaný s panem H.. Sedl si k baru a po celou dobu se choval velmi neslušně. Neustále něco pokřikoval, a když už mu servírka nechtěla nalít, tak odešel. V chodbě se potkal s manželem od svědkyně a požadoval po něm, aby ho odvezl do města. Po cestě se obžalovaný svěřil, že jde hrát automaty. Podle názoru svědkyně již z důvodu chování obžalovaného paní M. nikam nechodí. Nešla s nimi ani na ples – i tam na ni obžalovaný čekal. Naposledy se stalo, že šla paní M. s ní do divadla a obžalovaný objížděl kolem a sledoval, zda a s kým do divadla jde. Sledoval je, když spolu jezdily na keramiku do Rýmařova, když chodily ve středu na setkání se sousedkami v ulici. Jednou paní M. položil na kapotu auta tlakoměr - zřejmě, aby viděla, jak se mu zvedá tlak. Podle K. je celá záležitost velmi nepříjemná i pro ni, neboť ji tímto svými chováními obžalovaný také nepřímě sleduje. Několikrát jí volal na její telefon, a když mu to nezvedla, tak jí napsal, aby mu zavolala ona. Volával i ze skrytých čísel.
27. Z vysvětlení svědkyně M. V. soud zjistil, že v době, kdy paní M. odešla od obžalovaného, začaly opakované telefonáty do jejich ordinace. Ona sama brala tři i čtyři denně. Obžalovaný ví, že svědkyně chodí do práce později než paní M., a do té doby za ni bere telefony. Pokud vzala telefon svědkyně, tak zavěsil. Pouze asi jen jednou řekl, že ji chce k telefonu. Také se stalo, že přišel do jejich ordinace, zůstal stát v čekárně a po chvíli odešel. Svědkyně z recepcie nemá okno, a tudíž nevidí na parkoviště. Svědkyně nikdy nebyla svědkem žádného vyhrožování. Na vánočním večírku v restauraci Afinity (bod 3g) jim nejdříve servírka sdělila, že volal nějaký zástupce farmaceutické společnosti a ptal se, zda tam má paní doktorka večírek. Svědkyni hned napadlo, že to volal obžalovaný. Asi za hodinu potom také přišel ještě s jedním pánem. Sedl si bokem a pořád na ně nahlížel. Občas něco pronesl směrem k jejich stolu. Když mu servírka nechtěla nalít, tak při odchodu řekl směrem k jejich stolu, že se jim diví, že s tou zlodějkou sedí.
28. Z vysvětlení svědkyně Z. B. soud zjistil, že i ona si jako kolegyně paní M. všimla častých telefonátů do zaměstnání poté, co paní M. odešla od obžalovaného. Telefonní číslo obžalovaného již měli uložené, a pokud jej zvedl někdo jiný, obžalovaný zavěsil. Svědkyně viděla, jak obžalovaný neustále jezdil kolem jejich ordinace a v jednom případě dokonce přišel až do čekárny, vyčkával a pak obcházel kolem budovy a nahlížel do oken. Museli kvůli tomu zatáhnout žaluzie. V září 2015 svědkyně vozila paní M. do práce, protože na ni obžalovaný čekával u Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

autobusu. Paní M. z něj měla strach. Jednou přišla celá vyděšená do práce, že na ni obžalovaný čekal ve křoví. Svědkyně někdy v roce 2015 viděla obžalovaného stát u auta paní M. na parkovišti před ordinací. Jednou rukou držel její dveře u řidiče a druhou něco gestikuloval. Když viděl, že přijela svědkyně, tak dveře pustil a odcházel. Také jednou přišel na vánoční večírek (bod 3g). Nejdřív zřejmě volal jako pracovník farmaceutické firmy a pak přišel v doprovodu pana H., který zavraždil svoji ženu. Paní H. svědkyně znala ještě z doby, kdy společně pracovali na XXX. Oba seděli v hospodě až do zavíračky a při odchodu jim obžalovaný řekl, že sedí se zlodějkou, čímž myslel paní M.. Paní M. často chodila do práce vystrašená, někdy i plačtivá, protože na ni obžalovaný zase někde čekal, nebo jí něco napsal.

29. Svědek S. M., nevlastní bratr obžalovaného, soudu sdělil, že si prostudoval, proč je obžalovaný stíhán. On se s nimi navštěvoval střídavě, asi pětkrát nebo šestkrát do roky. Jezdili spolu i na dovolenou. Rozvod byl pro něj překvapení a blesk z čistého nebe. Podle něj byly děti zmanipulované. Například měly obžalovaného hlídat, když byla paní M. v lázních. V té době k němu přijely děti na vesnickou zabíjačku. Údajně měly děti obžalovanému cestu rozmlouvat. Extempore začalo, když si obžalovaný přit'ukl s chlapama. Přitom se svědek vůbec dětí nezeptal, proč nechtějí, aby obžalovaný pil. Někdy před podáním návrhu na rozvod mu psala paní M., že by měl jít obžalovaný do ústavu. On vůbec neví, o jaký ústav se mělo jednat. Šlo o alkohol a paní M. se zdálo, že obžalovaný trochu popíjí. On na to měl ale jiný názor. Bylo to pár dní potom, co odešla z domu. Napsala mu, že by se měl jít léčit a chtěla, aby ho k léčbě přiměl. Svědek měl ale názor takový, že si každý chlap někdy popije, a proč by se měl chodit léčit? Někdy v létě se mu pak ozvala ohledně majetkového vyrovnání. Požadovala částku 1 300 000 Kč, aby dostaly něco i děti. Obžalovaný to vzal na vědomí. Toto se dle svědka odehrálo na schůzce ve Starém Městě, někdy v červnu 2015. On byl té schůzce přítomen. Žádná dohoda písemně sepsána nebyla. Svědek nic neví o nějaké částce, kterou měla paní M. z domu odnést. Na schůzce také nedošlo k žádnému předání peněz. Obžalovaný s požadovanou částkou nesouhlasil. Řekl, že jí už nic nedá, že už dostala peníze, které byly v domě. Poškozená ani obžalovaný neuváděli konkrétní částku, kterou si měla poškozená již odnést. Poškozená uvedla, že není zlatokopka.
30. Svědek J. G. soudu sdělil, že byl někdy počátkem jara 2016 svědkem nějaké události. Přijel na váhu, kde mu měl obžalovaný zvážit asfalt, a místo toho se tam dohadoval s nějakým mužem o penězích. Strašně křičeli a svědek zaslechl, že manželka obžalovanému měla vzít 1 300 000 Kč, nebo 1 200 000 Kč a druhý muž říkal, že proti sestře svědčit nepůjde. Svědek neslyšel předchozí část hovoru a nevěděl, co vlastně obžalovaný po tom druhém muži chtěl, aby mu dosvědčil. Paní M. svědek vůbec nezná, nikdy ji neviděl a nikdy je v domácnosti nenavštívil. Žádnému dohodování, předání peněz ani ničemu podobnému nikdy přítomen nebyl. Obžalovaný jej pouze požádal, aby mu dosvědčil, že slyšel výše uvedenou větu.
31. Svědek V. M. soudu sdělil, že na Silvestra 2015/2016 byla jeho paní u sestry v Berouně a on byl doma sám. Přišel k němu obžalovaný, a to ve 2 nebo ve 3 hodiny. Dívali se spolu na televizi a někdy po půlnoci od něj obžalovaný odjížděl. Bylo to hned po ohňostroji. Překvapilo ho, že nepil alkohol. O jeho situaci se nebavili, říkal, že to již překonal. Svědek cítil, že se o tom bavit nechtěl. S někým si obžalovaný ten večer volal, ale svědek neví, s kým. Byl uzavřený. Nic ve vztahu k jeho manželce spolu neřešili. Někdy jindy (nevedl ani přibližně, kdy) se svědek stavil u obžalovaného v práci, a ten si mu stěžoval, že mu manželka vzala nějaké peníze, a ještě po něm něco chce. O konkrétních částkách nemluvil. Po Silvestru mu říkal, že musí ještě vyplácet nějaké peníze. Zase o konkrétní částce nemluvil.
32. Obžalovaný v reakci na výpověď tohoto svého svědka uvedl, že to svědek spletl a na Silvestra u něj nebyl. K tomu svědek M. dodal, že to asi popletl, že byl v podnapilém stavu.
33. Svědek J. Š. soudu sdělil, že je jednatelem firmy, kde je zaměstnán obžalovaný. Nemají spolu jiné, než pracovní vztahy. Nevzpomněl si, že by měl být v písemném kontaktu s paní M. v době jejich rozvodu. Od obžalovaného věděl, že se rozvádí, ale blíže se o to nezajímal. Byla to jeho osobní

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

věc. Žádné konkrétní věci ohledně rozvodu spolu neřešili. Obžalovaný za jeho přítomnosti nikdy alkohol na pracovišti nepožil. Svědek je v sídle firmy v Plzni. V roce 2015 býval v Bruntále častěji, od roku 2016 zde jezdí asi 4x do roka. Chod závodu zajišťuje právě obžalovaný, který je vedoucím linky. Podřízení si na něj nikdy nestěžovali.

34. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie a z výpovědi znalce MUDr. Jiřího Martinů, soud zjistil, že z psychiatrického hlediska u obžalovaného nezjistil žádnou duševní chorobu. Byl u něj zjištěn abúzus alkoholu, který je sekundární při primární osobnostní struktuře. Jeho osobnostní struktura vykazuje rysy excentričnosti, impulsivity, a s tím související zhoršení ovládnutí v afektu. Je u něj snaha o dominanci - snaha ovládat, řídit, kontrolovat. Primární věc u posuzovaného z hlediska psychopatologického byla tedy jeho osobnostní struktura, která sama o sobě není duševní nemocí, je to trvalý duševní stav, určitá povahová vlastnost, povahový rys. Reakce takové osoby na jinou osobu, která by se chtěla jeho vůli vzepřít, mohou být různé. Může se jednat o agresí slovní, ale i fyzickou, s projevem vzteku – bez ohledu na vliv alkoholu. Daný člověk v té chvíli ví, jak se chová. Není zde problém s rozpoznávací složkou. Podle znalce je resocializace posuzovaného aktuálně omezená, neboť jeho osobnostní struktura je povahový rys, nejedná se tedy o nemoc. V případě, že by spolupracoval a docházel na psychoterapie, mohl by se naučit ovládat své jednání a chování. Nejedná se však o léčbu. K dotazu obhájce znalec uvedl, že při posuzování závislosti obžalovaného na alkoholu vycházel z údajů obsažených ve spise. Tyto údaje ukazovaly na poruchu sebekontroly, rysy nezdrženlivosti. Podle názoru znalce je obžalovaný schopen abstinovat, ale jde o sekundární abúzus při primární nezdrženlivosti, při osobnostní struktuře, která je zde dominantní. Kromě výpovědí několika osob vycházeli znalci i z výpovědi posuzovaného, a z klinického obrazu. Při změně jedné výpovědi by tak zřejmě znalci nedošli k jiným závěrům. Obžalovaný byl osobně přítomen vyšetření a znalci měli k dispozici i jeho lékařské zprávy. Znalec si vůbec nevzpomínal na to, že by obžalovanému řekl, že je zapotřebí zkoumat věrohodnost paní M.. Znalec si vzpomněl, že jej obžalovaný navštívil ještě před provedením znaleckého posudku, chtěl se s ním poradit a předkládal mu nějaké listiny. Podle něj je však vysoce nepravděpodobné, že by se vyjádřil tak, jak uvedl obžalovaný.
35. Z listinných materiálů soud zjistil následující: Ohledáním mobilního telefonu poškozené J. M. bylo zjištěno, že měla ve schránce archivováno od 29. 3. 2015 do 27. 7. 2016 celkem 525 sms zpráv od obžalovaného (z telefonního čísla 606 712 019 a 734 864 917), přičemž převážně šlo o zmeškaná volání. V mnoha sms zprávách je patrné velmi vulgární oslovení poškozené. Kromě urážek je z sms zpráv zjevné, že obžalovaný měl přehled o činnostech a životě paní M. a měl potřebu jí to sdělovat. Vadilo mu, že mu nezvedá telefony a vyhrožoval, že za ní přijede osobně a že si dal dobrý pozor, aby v sms zprávách a mejlech nebylo nic, co by mohlo být bráno jako vyhrožování. Některé sms obsahují 3 tečky, aby si domyslela zbytek. Často navrhoval termíny setkání a stále chtěl něco probírat. Ze zpráv je patrné rozčílení, když na tyto zprávy poškozená nereagovala. Patrné je také zjišťování nové adresy poškozené – ve zprávě z 23. 6. 2015: „Takže u rodiču XXX jo? Ale pracuji ti mi lide dobře, Od včerejšího zadani mam dnes výsledek.“ Stejně tak došlo k ohledání mobilního telefonu obžalovaného, kde bylo ve schránce archivováno 156 sms zpráv od poškozené J. M. (z telefonního čísla 605 997 842). Z obsahu zpráv je zřejmé, že se ohrazuje vůči jeho vyhrožování a odmítá s ním být na navrhovaných schůzkách o samotě. Dne 14. 6. 2015 mu oznámila, že si ruší simku a doporučila mu, aby přestal chlastat a začal se sebou něco dělat. Dne 11. 9. 2015 mu výslovně píše, že si nepřeje, aby ji telefonicky či osobně kontaktoval. Dne 13. 9. 2015 obžalovanému odpovídá, že už „tam“ nebyla od té doby, co ji tam honil! (zřejmě myšleno v domě). Dne 17. 9. 2015 mu sděluje, že s ním nechce nikam jet, vzhledem k tomu, že jí řekl, že ji radši zabije, než aby se s ním rozvedla. Proto se s ním nechce na ničem domlouvat.
36. Z e-mailové schránky poškozené J. M. XXX bylo zjištěno, že obžalovaný zaslal J. M. v období od 20. 4. 2015 do 8. 7. 2016 celkem 120 e-mailů. 73 předmětných e-mailů poškozená vydala policii
- Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

na CD. Obžalovaný policii předložil jeden e-mail, který odeslal poškozene v únoru 2016, náhodně vybrané části sms zpráv, stranu 4 a 7 protokolu z věci XXX, smlouvu s RWE a pracovní výkaz obžalovaného za prosinec 2014 a leden 2015, kdy nebyl v zaměstnání od 17. 12. 2014 do 2. 1. 2015.

37. Svědkyně S. V. ukázala na policii svůj mobilní telefon se zprávou od obžalovaného ze dne 23. 4. 2015 ve znění: „Asi brzy budeš v těžkém balíku, když už děláš i realitku.“.
38. Z části přestupkového spisu, kdy byl obžalovaný řešen pro přestupek proti občanskému soužití za rozesílání vulgárních sms zpráv soud zjistil, že obžalovaný posílal po rozchodu s manželkou urážlivé a vulgární sms zprávy i jiným osobám, než rodinným příslušníkům. K. vyhrožoval, že pracuje na tom, aby s ní zrušily pojišťovny smlouvy. Opakovaně ji v sms zprávách oslovoval velmi vulgárně. Těsně před rozvodem (v listopadu 2016) telefonoval obžalovaný do ordinace K. a sděloval, že zničí její laserové a kožní centrum. Další výhrůžné sms zprávy posílal R. Z. – že jej se svým právníkem zničí.
39. Obžalovaný byl vyzván soudem, aby doložil dohodu o vypořádání majetku a následně u hlavního líčení (jehož zvukovou kopii si vyžádal), aby předložil doklady o nabytí částky 1 300 000 Kč, kterou mu měla údajně paní M. odcizit z jeho trezoru. Nic z toho soudu obžalovaný nepředložil. Dohodu o vypořádání majetku soudu ukázala až paní M.. Zkorespondence mezi právními zástupci manželů M. vyplývá, že se obžalovaný domáhal zápočtu částky 1 300 000 Kč, kterou si měla údajně paní M. z domácnosti odnést. Byl vyzván k doložení důkazů, že se tak skutečně stalo, ale žádné takové důkazy nepředložil. Dne 28. 3. 2017 byla uzavřena dohoda, na základě které z věci ve společném jmění manželů zůstalo ve vlastnictví obžalovaného nemovitost – rodinný dům včetně pozemků a příslušenství a vybavení domácnosti v rodinném domě. Paní M. měly připadnout osobní motorové vozidlo, klavír, dárky, knihy, fotky, CDm videokazety, hračky a osobní věci dětí, které si byla oprávněna paní M. odvézt do 14 dnů po podpisu smlouvy, a to pod smluvní pokutou 100 000 Kč, pokud by jí to obžalovaný neumožnil. Dále se obžalovaný zavázal paní M. vyplatit částku 750 000 Kč nejpozději do 31. 5. 2017 na účet svěřenského správce – JUDr. Dagmar Žilkové. Na č.l. 434 je založena kopie přípisu ze dne 8. 4. 2017, kterou obžalovaný u soudu po počátečních výmluvách přiznal, že sepsal sám, v níž je uvedeno, že si účastníci předali všechny věci uvedené ve smlouvě, kromě klíče k autu, a že paní M. nebude požadovat smluvní pokutu ve výši 100 000 Kč. K této listině paní M. uvedla, že byla obžalovaným donucena ji podepsat, ačkoli stále nedošlo k vydání všech věcí, a to zejména klavíru jejich dcery.
40. Z rozvodového spisu 8 C 60/2015 si obžalovaný vyžádal čtení protokolu ze dne 18. 2. 2016, v němž však s ohledem na rozdílnost předmětu řízení svědci a strany odpovídali soudu na zcela jiné otázky. Nebyla řešena otázka nebezpečného pronásledování ani vydírání. Protokol je oproti trestnímu řízení mnohem stručnější. I přesto v něm soud neshledal žádné rozpory ve výpovědích oproti trestnímu řízení.
41. Všechny provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaný spáchání trestné činnosti popřel a po celou dobu hlavního líčení spíše poukazoval na majetkové problémy mezi ním a paní M.. Na tomto svém postoji nic nezměnil ani v novém hlavním líčení. V tomto smyslu soud doplňoval dokazování dle závazného pokynu krajského soudu a zjistil, že majetkově se oba manželé písemně vypořádali již v březnu 2017. K faktickému předání movitých věcí mělo dojít 8. 4. 2017, kdy obžalovaný odmítl do domu vpustit osoby, které by vystěhovaly klavír jeho dcery. Následně donutil poškozenu k podpisu papíru, kde jeho rukou sepsal, že jsou spolu vyrovnáni a on tak nebude muset platit smluvní pokutu. Pokud jde o finanční vyrovnání, poškozene souhlasila s vyplacením pouze částky 750 000 Kč na zajištění nového bydlení, ačkoli si byla vědoma toho, že hodnota jejich majetku byla mnohem větší. Poškozene k tomu uvedla, že chtěla již mít od obžalovaného klid, proto netrvala na vyplacení takové částky, na kterou by měla ze zákona nárok. Námitka obžalovaného, že se celé trestní řízení vede pouze za účelem získání

majetkového prospěchu poškozené, proto rozhodně v tomto směru nemůže obstát. Nabylo nijak prokázáno, že by trestní oznámení poškozená podávala ze zjištěných důvodů.

42. Naopak bylo prokázáno, že poškozená podala trestní oznámení až ve chvíli, kdy se útoky obžalovaného na její osobu vystupňovaly natolik, že se sesypala a nebyla schopna se soustředit ve své práci. Proto ji kolegyně přiměly k tomuto kroku. Obžalovaný je z trestné činnosti usvědčován nejen výpovědí poškozené J. M. a jejich dětí, ale i dalšími provedenými důkazy. Výpovědi poškozené J. M. a dětí obžalovaného byly dostatečně podrobné a uceleně popsaly jak soužití s obžalovaným v posledním období, tak i chování obžalovaného poté, co se od něj paní M. odstěhovala a on zakázal vstup do domu všem rodinným příslušníkům. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný měl v posledních letech problémy s alkoholem, které však zlehčoval a odmítal řešit. V rámci svých opileckých stavů v čím dál, tím častějších intervalech docházelo ke konfliktům zejména s manželkou. Za situace, kdy se na její obranu postavil syn P., došlo mezi nimi zřejmě k menší potyčce, po které obžalovaný vykázal syna z domu a sdělil, že jej zabije, pokud se vrátí. Zřejmě i tuto výhrůžku obžalovaný doprovodil dalším svým chováním popsaným zejména ve vztahu k poškozené, neboť jeho syn od té doby do domu vstoupil ze strachu pouze za asistence policie.
43. Pokud jde o jednání pod bodem 1., pak se výpovědi svědků v podstatných věcech shodují (děti nebyly u celého konfliktu). Bylo prokázáno, že paní M. nechtěla obžalovanému vydat peníze v částce 260 000 Kč, o nichž byli domluveni, že použijí na rekonstrukci části domu. Obžalovaný byl v té chvíli v podnapilém stavu a hodlal uvedené peníze použít na hazardní hry. Paní M. mu peníze odebrala a uschovala se nejprve před obžalovaným v koupelně. Poté, co usnul, předala peníze k dětem, aby je uschovaly. Obžalovaný se však nad ránem probudil a požadoval alespoň částku 30 000 Kč, přičemž vyhrožoval manželce zabitím. Paní poškozená popisovala, jak se změnil výraz v obličejí obžalovaného a měla opravdu strach, že by své výhrůžky mohl splnit. Požadovanou částku mu proto ze strachu vydala.
44. Pokud jde o bod 2., i zde bylo svědeckými výpověďmi prokázáno, že dne 23. 4. 2015 došlo k dalšímu většímu konfliktu mezi obžalovaným a jeho manželkou. Důvodem bylo nadměrné pití obžalovaného a jeho oblíba v hazardních hrách. Obžalovaný navíc z sms komunikace mezi paní M. a V. zjistil, že si jeho žena skutečně shání nové bydlení. To jej velmi rozčúlilo a manželce velmi vulgárně nadával a vyhrožoval jí, že ji zabije a zničí. Paní M. se před ním podařilo utéct do horní části domu, kde sice za ní obžalovaný došel, avšak když zjistil, že si telefonuje s rodiči, svého jednání zanechal. Paní M. pak dům ve strachu o svůj život opustila pouze s nejnútnejšími věcmi. Tento skutek je rovněž spolehlivě prokázán svědeckými výpověďmi i inkriminovanou sms zprávou od paní V..
45. Pokud jde o bod 3., pak bylo ze všech svědeckých výpovědí prokázáno, že obžalovaný svoji ženu poté, co od něj odešla, neustále kontaktoval jak sms zprávami, telefonicky, tak i osobně. Několik osob jej opakovaně vídalo jezdit a čekat na paní M. nejen v místě jejího nového bydliště, ale i v zaměstnání, kam opakovaně telefonoval, obcházel budovu ordinace a nakukoval dovnitř (musely být proto zataženy žaluzie), a dožadoval se tak kontaktu s poškozenou. Obžalovaný se přitom dožadoval jednak schůzek s poškozenou, vyjadřoval snahu po domluvě a obnovení jejich soužití. Když zjistil, že paní M. svůj odchod a rozvod myslí vážně (zlomový okamžik byl zřejmě dne 4. 7. 2015 – bod 3a), začal jí vyhrožovat, že ji zabije a dožadoval se přepsání veškerého majetku na svoji osobu. Jednání popsaná pod body 3a až 3j jsou spolehlivě prokázána svědeckými výpověďmi a nepřímou i obsahem odeslaných zpráv. Pokud paní M. odmítala kontakt s obžalovaným, snažil se jí své výhrůžky vzkázat po jejich společných známých a příbuzných. Vyloženě zastrašovací dojem pak měl u paní M. vyvolat tím, když se nechal vidět na jejím vánočním večírku v doprovodu osoby, která sama svoji manželku zabil. Následně jí na Nový rok po jejich sousedce (kolegyni poškozené) vzkázal, že nedožije již ani do 4. ledna. Paní M. byla nucena v obavě o svůj život změnit své chování na veřejnosti. Přestala chodit do divadla a na společenské akce s přáteli, neboť i zde se objevoval obžalovaný. Na cestě z práce a do práce se Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

nechávala doprovázet příbuznými a kolegyněmi. V práci přestala zvedat telefony, měnila vozidla, nechávala se i vozit svým otcem a změnila si soukromé telefonní číslo, e-mail i nově sehnané bydliště. Obžalovaný i přesto ve svém jednání neustal a změny si zjistil – o čemž svědčí jedna z výše citovaných sms zpráv. Takto si počínal i přesto, že mu paní M. opakovaně sdělovala a dávala najevo, že jí jeho chování vadí.

46. Na pokyn krajského soudu se soud znovu zabýval otázkou použití lopaty vůči poškozené J. M. v bodě 3a. Poškozená nejprve skutek časově zařadila (s největší pravděpodobností ke dni 4. 7. 2015, kdy se odehrával na hřišti 1. Memoriál P. Š.) a pak opakovaně popsala, za jakých okolností ke skutku došlo. K námitkám obžalovaného, který tvrdil, že se běžně scházeli a k žádným problémům mezi nimi nedocházelo, poškozená jasně uvedla, že o žádná setkání s obžalovaným nestála a bála se jej. Pokud po několika prosbách přistoupila v zájmu uzavření nějaké dohody k tomu, že se setkají, vždy chtěla, aby u toho byla i nějaká další osoba. Výjimku udělala pouze dne 4. 7. 2015, kdy však o její schůzce s obžalovaným věděla její sestra, která na ni čekala na hřišti (nedaleko jejich domu). Poškozená popsala, že se s obžalovaným nejprve dalo slušně bavit a u toho si sbírala jahody. Pak si sedli do pergoly, kde jí obžalovaný přinesl vodu. Při následném hovoru však obžalovaný zjistil, že poškozená trvá na jejich rozvodu a jeho chování se prudce změnilo. Začal být na poškozenou vulgární, a když tato chtěla odejít, zabránil jí v tom tím, že proti ní vztáhl lopatu. Poškozená popisovala, jak ji držel a s ohledem na jejich blízké postavení, měla reálnou obavu, že by ji tou lopatou mohl praštit. Protože již v minulosti několikrát zažila chování obžalovaného v silném rozčilení (popisovala jeho vytřeštěné oči), snažila se jej uklidnit, aby lopatu odhodil. Za tím účelem si znovu sedla do pergoly a projevila snahu o „domluvu“. Ve chvíli, kdy jí obžalovaný vyhověl a lopatu odhodil, pomalu se posunovala po lavici, až se jí podařilo utéci. Poškozená jednoznačně soudu sdělila, že pokud by jí obžalovaný neohrožoval lopatou, tak by z místa odešla již ve chvíli, kdy na ni začal být vulgární. V důsledku jeho chování a ohrožování jejího zdraví lopatou, byla nucena na místě setrvat. V tomto smyslu tedy soud považuje použitou lopatu jako zbraň ve smyslu § 118 trestního zákona, neboť jejím prostřednictvím učinil obžalovaný své požadavky důraznějšími. Poškozená tento skutek popisuje konstantně shodně již od přípravného řízení. Pokud jsou v její výpovědi drobné rozpory, pak jsou pochopitelné s ohledem na odstup času a snahu poškozené na celou událost zapomenout. Její výpověď soud považuje ve světle všech dalších provedených důkazů za věrohodnou.
47. Stejně tak nemá soud pochybnosti o jednání obžalovaného popsané pod bodem 3c. Oba slyšení svědci popsali, že se na schůzku s obžalovaným dostavili na základě jeho pozvání. Obžalovaný z nich krátce po rozchodu s manželkou dělal jakési „prostředníky“. Na této konkrétní návštěvě chtěl zřejmě obžalovaný řešit přenechání veškerého majetku své osobě. Za tím účelem měl před sebou listiny. Svědci popsali, že byl obžalovaný pod vlivem alkoholu a před sebou měl i láhev tvrdšího alkoholu. Zatímco pan V. se věnoval hře se psem na zahradě, jednala s obžalovaným pouze paní V.. Od ní se obžalovaný domáhal písemného potvrzení, který majetek je výlučně jeho. Toto mu svědkyně odmítla podepsat, a proto se jeho chování opět prudce změnilo. Vzal do ruky sekyrku, kterou měl odloženou opodál, a začal před svědkyní vyhrožovat, že její sestru a neteř zabije. Jednání obžalovaného vzbudilo ve svědkyni takový strach, že nejen opustila ihned jeho zahradu, ale od té doby již k obžalovanému nepřišla a bojí se jej. O události samozřejmě informovala poškozenou, aby si dala pozor. Výpověď této svědkyně nestojí osamoceně. Její manžel sice nebyl přímo přítomen vyhrožování obžalovaného se sekyrkou v ruce, u soudu však potvrdil, že jeho žena jej přišla požádat o okamžitý odchod a bylo na ní vidět, že je silně rozrušená. I v tomto případě tak obžalovaný použil sekyrku ke zdůraznění svých požadavků a donucení další osoby, aby jednala podle jeho vůle. Opět se tak sekyrka podle § 118 trestního zákoníku považuje za zbraň.
48. Pokud jde o obžalovaným namítanou zprostředkovanost výhrůžek, pak je nutno uvést, že obžalovaný se takto projevoval před nejbližšími příbuznými, přáteli a kolegyněmi poškozené, kdy si musel být vědom toho, že tuto informaci poškozené sdělí. S ohledem na to, že obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

svým jednáním měl v úmyslu poškozenou přinutit k podpisu pro něj výhodných listin ve vztahu k majetku, činil tyto výhrůžky právě tak, aby se je poškozená dozvěděla a vzbudily v ní obavu o její život a zdraví, v případě, že mu nevyhoví. S ohledem na četnost, nevyzpytatelnost chování obžalovaného pod vlivem alkoholu a závažnost jednání obžalovaného, které donutilo poškozenou učinit určitá opatření ve svém životě, aby eliminovala možný útok ze strany obžalovaného, má soud za to, že takovéto jednání splňuje znaky nebezpečného vyhrožování.

49. Pokud jde o svědky, které obžalovaný nově navrhl ke slyšení, pak je nutno uvést, že žádný z nich nebyl účasten žádného z projednávaných skutků. Až na svědka Š., který si s odstupem několika let vůbec nevzpomněl na pro něj zcela bezpředmětnou debatu s poškozenou, všichni ostatní svědci jen nepřímou potvrdily poměry obžalovaného a poškozené. Svědek M. sice zlehčoval problémy obžalovaného s alkoholem, na druhé straně však přiznal, že jej poškozená M. žádala o pomoc ve vztahu k přiměření obžalovaného, aby svůj problém řešil. I tato výpověď tak podporuje vyjádření poškozené, že se do poslední chvíle snažila jejich manželství zachránit, pokud by se obžalovaný šel léčit. Ze strany tohoto svědka se jí však podpory nedostalo. Svědek M. měl zřejmě potvrdit obžalovanému alibi, že byl s ním v době spáchání skutku 3h. Svědek to však dle slov obžalovaného „popletl“ a pravdivě a podrobně vylíčil, jak společně s obžalovaným strávil Silvestra a po ukončení ohňostroje se rozešli. Jeho výpověď tak nijak nevyvrátila svědeckou výpověď paní J., která dne 1. 1. 2016 s obžalovaným mluvila při náhodném setkání. Poslední svědek – G. – pak k samotným skutkům neměl co říct ani zprostředkovaně. Pouze slyšel hádku obžalovaného s nějakým mužem, který odmítal jít svědčit proti paní M.
50. Návrhem na provedení znaleckého posudku na věrohodnost poškozené J. M. se soud nezabýval a tento návrh jakožto nadbytečný zamítl. Z jednání svědkyně neměl soud dojem, že by chtěla obžalovanému uškodit. Naopak se v několika případech sama snažila vylíčit události mírněji, než tomu bylo v přípravném řízení. Její výpověď navíc nestojí osamoceně, ale je podporována všemi ostatními provedenými výpověďmi svědků.
51. V jednání obžalovaného soud spatřuje ve všech bodech úmysl přímý ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když obžalovaný chtěl svým jednáním poškozenou donutit k určitému konání a úmyslně v ní svým nátlakem vzbuzoval strach. Svě chování umocňoval v bodech 3a, 3c. lopatou a sekyrou, které jsou brány ve smyslu § 118 trestního zákoníku jako zbraň – odůvodněno výše.
52. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný P. M. jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal či opominul a v bodě 3a spáchal takový čin se zbraní (body 1, 3a, 3e, 3i); jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví jemu a jeho osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací i jinak kontaktoval a omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit důvodnou obavu o život nebo zdraví a o život a zdraví osob blízkých, přičemž čin spáchal se zbraní (bod 3); a jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a v bodě 3c čin spáchal se zbraní (body 2, 3b, 3c, 3d, 3h). Ve zmíněných bodech tak obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku, přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno a), b), c), d), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku.
53. Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaných trestných činů, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil způsob provedení trestné činnosti a motiv jednání obžalovaného, kterým byla snaha vynutit si určité jednání či zastrašit manželku. Obžalovaný tak závažným způsobem porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka, na ochraně jednotlivce proti některým závažným výhrůžkám a na ochraně nerušeného mezilidského soužití.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Danielisová.

54. Na druhé straně soud hodnotil i osobu obžalovaného P. M., který je zaměstnán jako vedoucí linky a skladu. Má pěkné pracovní hodnocení. V místě bydliště nebyl v posledních 5 letech projednáván pro žádný přestupek. V opise rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam z roku 1984, k němuž pro odstup času a zahlazení již soud nepřihlížel.
55. Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru obžalovanému polehčovala jeho dosavadní bezúhonnost. Obžalovanému naopak přitěžovalo, že v trestné činnosti pokračoval po delší dobu a spáchal více trestných činů. Soud ukládal obžalovanému úhrnný trest dle nejpřísnějšího ustanovení, tedy dle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí od dvou do osmi let odnětí svobody.
56. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného P. M. ještě dosaženo uložení trestu mírně nad dolní hranicí trestní sazby, tedy v trvání 2 roků a 6 měsíců. S ohledem na osobu obžalovaného, jeho dobré pracovní hodnocení i s přihlédnutím k tomu, že se na něj nyní hledí jako na osobu netrestanou, ukládal tento trest soud pouze jako výchovný, tedy podmíněně odložený. Zkušební doba byla stanovena delší, v trvání 4 roků, a to s ohledem na charakter trestné činnosti a dlouhodobost, po kterou se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl. Povinností obžalovaného nyní bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo pouze o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to eventuálně již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 12. června 2019

Mgr. Jana Janečková v.r.
předsedkyně senátu